

studerendes behov og også til den måde, som trafikelskaberne indretter sig på.

Jeg tror, det er en stor fordel, at det gives som et tilskud, ligesom jeg mener, at det er en stor fordel og i øvrigt i overensstemmelse med regeringens politik, at vi på den måde begunstiger den kollektive transport.

Jeg håber, at der vil være en velvillig udvalgsbehandling, og vi står naturligvis til rådighed for at besvare eventuelle uddybende spørgsmål undervejs.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. (Revision, skoleydelse og specialundervisning).

Af undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.).
(Fremsat 16/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Det danske uddannelsessystem skal også i fremtiden bygge på to nøgleord: kvalitet og sammenhæng. Og egu-forløbet, som dette lovforslag handler om, er blevet en succes, primært fordi de praktiske færdigheder er forudsætningserne for, at eleverne føler motivation i forhold til den mere teoretiske undervisning, som aldrig må stå alene.

Uddannelse er mere end viden og faglige kvalifikationer. Det at uddanne sig er også med

til at forme den personlige udvikling, selvstændigheden, ansvaret og de kreative evner, og det betyder også noget, når man skal have et job.

Der findes stadig job og uddannelser, hvor der også stilles krav om visse fysiske og praktiske færdigheder, som denne målgruppe er gode til at opøve. Og det er kendetegnende for den gruppe unge, der vælger egu, at eleverne ønsker at bruge deres hænder og udføre et praktisk betonet arbejde, men deres kendskab til arbejdsmarkedet er dog ofte yderst begrænset.

Egu har vist sig at være attraktiv for denne gruppe unge, som har et stort behov for at prøve kræfter med en uddannelse, der er til at overskue både fagligt og tidsmæssigt.

Lad mig fremkomme med nogle enkelte tal: Tre ud af fire kommuner har allerede oprettet egu-forløb, mellem 1.000 og 1.100 nye elever om året påbegynder en egu, og ca. 70 pct. af de unge fuldfører en egu eller overgår til en anden uddannelse eller til et arbejde under uddannelsen.

Egu har således vist, at kommunerne i stigende grad er ved at nå ud til de unge, som det hidtil har været umuligt at nå med et uddannelsesstilbud.

Jeg tror, at når nogle unge har gennemført en egu-uddannelse og fået en succesoplevelse, er hovedparten af dem uddannelsesparate, men jeg vil gerne fastholde, at egu fortsat mere skal være en uddannelse end en social aktivering.

Der er nok færre elever end forventet, der har valgt egu-uddannelsen. Ifølge evalueringsrapporten skyldes det primært, at der parallelt med oprettelsen af egu har været en lang række andre initiativer rettet mod denne målgruppe, bl.a. den frie ungdomsuddannelse, brobygningen i 10. klasse og ungeindsatsen.

Jeg tror, at en udvidet visitation før starten på en uddannelse er af yderste vigtighed, og jeg anser det også for at være af stor vigtighed, at det i videst muligt omfang sikres, at egu-uddannelserne giver merit til det videre uddannelsesforløb.

Hvis jeg ser lidt nærmere på de lovændringer, der er forelagt i forbindelse med revisionen af denne lov, er der jo tale om, at der foretages en ganske lille ændring med hensyn til, at specialundervisning kommer direkte ind i loven, dernæst at vi skulle foretage en revision af denne lov, og endelig at der sker en mindre justering af skoleydelsen.

Disse små ændringer giver ikke anledning til andet, end at vi fra Socialdemokratiets side kan støtte forslaget.

Else Winther Andersen (V):

Overordnet vil jeg gerne starte med at sige, at Venstre kan støtte lovforslaget, som det foreligger, men derudover vil jeg gerne trække nogle områder op, som vi ser som meget væsentlige:

Det er et godt tilbud til de uddannelses- og socialt svage unge mennesker, og det er jo et et lovforslag, som vi fra starten har været en af fadderne til, da vi også har følt, at det var meget vigtigt, at der var et tilbud til den gruppe unge.

Vi er selvfølgelig meget glade for, at der så er 70 pct. af den gruppe af unge, der gennemfører uddannelsen eller går i gang med en anden form for uddannelse, men de er altså kommet i gang. Det er jo faktisk et meget højt tal, når man ser på, hvem de unge er.

Men vi lægger også meget stor vægt på, at der er en sammenhæng imellem egu'en og den erhvervsuddannelse, også revisionen af den erhvervsuddannelse, som vi for øjeblikket er ved at gennemføre her i Folketinget. Jeg kunne forestille mig, at det, for at vi kunne få nogle flere unge mennesker til at deltage i erhvervsgrunduddannelserne, er vigtigt, at vi fortsat styrker vejledningen rundt omkring i kommunerne, både i folkeskolen og i forhold til valg af erhverv.

Men vi er ikke tilfredse med, at det kun er 75 pct. af kommunerne, der har gennemført en egu-uddannelse. Hvor er de sidste 25 pct. henne? Det er i hvert fald noget, som vi vil have uddybet under det udvalgsarbejde, der skal i gang nu. Er det, fordi kommunerne ikke føler, at de har unge nok til, at de kan tilbyde det, eller er det, fordi de kører på frihjul? Hvad kan der ligge af samarbejdsaftaler med nabokommunerne osv. på det her område? Så det er i hvert fald et område, som vi vil dyrke.

Vi mener nemlig, at der er en endnu større gruppe end de 1.100, der har gennemført sidste år, der vil kunne have gavn af en erhvervsgrunduddannelse, for det giver jo nemlig en betydelig højere livskvalitet, at det lykkes at gennemføre en uddannelse af stor eller lille art.

Vi vil også gerne sende det signal, at vi føler mere for egu'en, at den giver nogle gode resultater, og at vi følger den til dørs med det, der også er behov for her, og som vi ikke ser fra Den Fri Ungdomsuddannelses side. Her får de

trods alt et uddannelsesbevis, der kan bruges til noget, og det føler vi ikke er helt det samme for den frie ungdomsuddannelses vedkommende, og det er efterhånden heller ikke den samme målgruppe, der bruger den.

Så vi er positive over for egu'en, og der er nogle spørgsmål, som vi vil stille i udvalget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo nogle meget banale ændringer, må man sige, som det her lovforslag skaber grundlag for – ændringer, som vi er positive over for i Det Konservative Folkeparti.

Men jeg vil godt bruge det som afsæt til en lille diskussion af og en lille vurdering af egu'en, Den Fri Ungdomsuddannelse og den struktur, der er på det her område efter folkeskoleforløbet.

Egu'en henvender sig jo til en del unge, som i skolen erfarede, at et videre skoleforløb, i hvert fald akademisk set, substantielt set, ikke lige var noget for dem. Og for mig at se har egu'en altid været et fremragende alternativ med en kombination af skolepraktik halvdelen af tiden, og at man også kom ud i en virksomhed med det samme. Det er der – og det skal man ikke undervurdere, underkende – en hel masse unge, som har lyst til og motivation for. Og den motivation skal man jo ikke tage væk fra de unge.

Det, at man har lyst til at gå ud og være f.eks. mekaniker, smed osv. med det samme, eller i hvert fald gå ud og prøve nogle af de ting, er egu'en altså et fremragende tilløb til.

Hvis man sammenligner det med parallelløbet, f.eks. Den Fri Ungdomsuddannelse, så er det rigtigt, som Venstres ordfører siger, at der mangler beviset for og erfaringen med, at det giver den samme substans, altså at man kan bruge det til noget bagefter, og at det ikke kun er de stærke, som vælger Den Fri Ungdomsuddannelse, og så kan gå ud og lave nogle sjove ting i det forløb.

Jeg tror, egu'en er et fremragende alternativ for mange, og den skal styrkes. Vi skal også prøve at værne om den og søge at indføre den også i de kommuner, som ikke tilbyder den i dag.

Men altså tilsagn om, at vi selvfølgelig kan støtte de meget få, meget banale ændringer, som dette lovforslag lægger op til, og en tilslutning til, at vi vil prøve at diskutere egu'ens struktur og placering i uddannelsessystemet mere ihærdigt efter det her.

Christine Antorini (SF):

I SF har vi med interesse fulgt, hvordan det er gået med egu'en. Når man har hørt ordførertalerne her, skulle man jo tro, at der var en begejstret tilslutning til at lave et egu-forløb i sin tid, men virkeligheden er jo, at det havde en meget, meget hård fødsel, og der var utrolig mange, der var meget, meget skeptiske med hensyn til, at man nu lavede det her særlige uddannelses-tilbud til en gruppe unge, som har meget svært ved at klare sig i forhold til det eksisterende uddannelsessystem.

Men det er dejligt at høre, at nogle gange er det værd at kæmpe for, at man laver nye tiltag, og at positive erfaringer med de tiltag så også kan ændre holdningen, således at det lyder, som om der er en bred opbakning til, at egu'en skal fortsætte.

Det hjælper selvfølgelig også gevaldigt, at der har været en evaluering, som viser, at helt op til 70 pct. af de unge fuldfører egu'en, kommer i gang med en anden uddannelse eller får et job. Og det er jo interessant, fordi det er en gruppe unge, som vi erfaringsmæssigt ved, det er utrolig svært at give en kompetence, de kan bruge videre på arbejdsmarkedet.

Det er også interessant i evalueringen, at de unge selv modtager det så utroligt positivt, fordi de faktisk føler, at der for første gang bliver taget udgangspunkt i deres egne ressourcer, i stedet for at de endnu en gang skal få et gok oven i hovedet og opleve et uddannelses-mæssigt nederlag.

SF kan derfor selvfølgelig også støtte, at loven fortsætter og med de små ændringer, som der er i den.

En af de ting, som vi har været bekymrede for, var, hvad egu'ens skæbne ville være i forbindelse med erhvervsuddannelsesreformen, og vi er derfor også glade for, at man anerkender, at egu'en kan noget helt særligt i forhold til denne gruppe, og at det ikke er et mål i sig selv på sigt at få indlemmet egu'en i erhvervs-uddannelsessystemet. Den har og skal have en selvstændig profil til en helt særlig målgruppe.

Det er jo også tankevækkende, at mange af dem, der starter på en erhvervsgrunduddannelse, faktisk er nogle, der er faldet fra i de egentlige erhvervsuddannelser.

Det, som er værd at kigge på – det var måske noget af det, der lå i den tidligere ordførers indlæg – er, om man kan udforme en struktur, der sikrer et tættere samarbejde mellem erhvervsuddannelsessystemet og egu'en, for desværre

har der været nogle kampe imellem lærergrupperne og ikke været særlig stor fleksibilitet med hensyn til at bruge hinandens uddannelses-tilbud. Selvfølgelig skal der være et samarbejde, men egu'en har vist sin berettigelse som et selvstændigt tilbud.

Birthe Skaarup (DF):

Også Dansk Folkeparti er rimeligt positive over for det her forslag, også fordi det indeholder noget af det, vi godt kan lide: at de unge kommer ud i praktik, og at de har et skoleforløb. Det er noget, der sætter sit præg på de unge mennesker, at de kommer ud og afprøver deres viden i praksis. Men også det, at de får et bevis på, at de har deltaget i det her forløb, synes vi er godt.

Det er også udmærket, at egu-elevernes skoleydelse stadig følger produktionsskoleelevernes skoleydelse, og det har der sådan set også været lagt op til fra starten, men vi vil dog lige pointere, at det synes vi er udmærket.

Men også det, at ønsket fra Det centrale Handicapråd om, at reglerne om specialundervisning eller anden socialpædagogisk bistand skal med i selve loven i stedet for i bekendtgørelsen, synes vi som sagt i Dansk Folkeparti er et rimeligt ønske, og vi er tilfredse med, at det er kommet med her.

Der er ligeledes i forslaget lagt op til, at man skal kunne gøre forsøg med egu-uddannelsen, og man anfører i § 11 a, at undervisningsministeren kan gøre undtagelser fra loven, hvis det sker for at fremme et uddannelsesforløb. Det vil vi fra Dansk Folkeparti gerne høre lidt nærmere om under den kommende udvalgsbehandling.

Men også et andet spørgsmål vil vi have lidt svar på, og det er omkring eventuelle forsøg. De skal afvikles og evalueres, og det skal ske inden for et fastlagt, begrænset åremål.

Som sagt, der er to spørgsmål, som vi har lidt bemærkninger til, men vi er overvejende positive over for lovforslaget, og vi kan som sagt støtte det meste af det, men vi ønsker lige de her to ting præciseret under udvalgsarbejdet.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg tror, de fleste bemærkninger til det her lovforslag er blevet sagt på nuværende tidspunkt, og jeg vil derfor nøjes med at konstatere, at CD selvfølgelig er positivt indstillet over for, at egu-uddannelsen fortsætter med de småændringer, som der her lægges op til.

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom SF's ordfører vil jeg også godt sige, at det jo er rart, at det er blevet en succes, det her egu. Der var pludselig mange flere, der synes, det var en god idé. Det syntes jo ikke alle i 1993, da forslaget blev gennemført, og da ordningen blev igangsat. Men som nogle af dem, der har taget initiativ til det her uddannelsestilbud til svage unge, kan Det Radikale Venstre kun glæde sig over, at ordningen er blevet en succes, og at revisionsbestemmelsen nu ophæves. Det er faktisk noget af det allervigtigste.

Så jeg skal da nu sige, at det her kører fornuftigt. Det har fungeret i nogle år, og vi får nogle hundrede unge i gang med en uddannelse eller med et arbejde, som de formentlig ellers ikke ville have fået. De ville være blevet totalt marginaliserede.

Vi synes, vi har fundet en god balance her, og vi kan kun sige, at vi er glade for, at revisionsbestemmelsen nu bliver ophævet, og at vi kan komme videre. Der er et lille, men fast klientel, som er glade for den her uddannelse, og den skal de fortsat have.

Søren Kolstrup (EL):

I forbindelse med lovforslaget om ændring af egu er der så to diskussioner til debat her. Der er dels vores generelle holdning til egu'en, og så er der diskussionen om revisionen.

Hvad angår det første, skal jeg sige, at Enhedslisten har det sådan, at hvis vi skal fortsætte med egu'en, tror vi det er vigtigt: Punkt 1, at det sker i et stærkt samspil med erhvervsuddannelserne, men uden at ødelægge dens særpræg. Punkt 2, at der løbende gennemføres forskning. Punkt 3, at man sikrer, at de unge får en kompetence, og at der indføres en progression i forløbet. Og vi har en tyrkertro på, at det er muligt at gøre denne gruppe af unge mennesker til stærke, aktive borgere.

Når det så er sagt, må jeg sige, at revisionen af den her uddannelse kan vi ikke støtte. Skoleydelsen fastsættes på de årlige finanslove. Vi ved, at skoleydelsen er blevet skåret ned på produktionsskolerne, og nu er der så forslag om, at den nedskæring skal følge også inden for egu'en. Men fordi produktionsskolerne skal bløde, behøver det jo ikke at gå ud over egu'erne.

Enhedslisten vil i øvrigt advare mod den tendens, det er til at lade skoleydelse, SU, kort sagt de ydelser, som elever og studerende skal

leve af, indgå i finanslovcirkuset. Det skaber utryghed og usikkerhed og frafald, at regeringen er villig til at lade ydelsernes niveau svinge fra år til år, fordi niveauet fastsættes i finansloven. Vi så det i år, hvor skoleydelsen til produktionsskoleeleverne og SU'en røg ind og ud af finanslovforhandlingerne.

I bemærkningerne til § 1, nr. 5, står der, at her stopper man et hul i loven, idet der jo er risiko for, at revalidender på egu får såvel revalideringsydelse som skoleydelse. Der har jeg hæftet mig ved begrebet »en risiko for«. Altså, vi har i og for sig ikke noget imod, at man kun har én ydelse og derfor ikke har ret til flere, men jeg vil alligevel godt spørge ministeren, om man egentlig er klar over, hvilke beløb der er tale om. Altså virkeligheden er, at hvis revalidender under 25 år både fik deres halve revalidering plus skoleydelse, ville de stadig ikke nå niveauet for maksimale dagpenge. De ville ligge omkring 9.500 kr. om måneden, altså før skat.

På den baggrund kan Enhedslisten ikke støtte det foreliggende lovforslag, men jeg vil gerne præcisere, at vi er meget interesserede i at drøfte den uddannelsespolitik, som ligger omkring egu-diskussionen.

Tom Behnke (FP):

Det kunne jo være skønt, hvis alle unge mennesker efter 9. klasse i folkeskolen var helt overbevist om, hvad de ville, var i stand til at gennemføre de uddannelser, de havde lyst til, fik sig en god uddannelse og derefter fik sig en varig beskæftigelse.

Sådan er virkeligheden desværre bare ikke. Virkeligheden er desværre, at nogle, heldigvis ikke ret mange, men nogle har brug for at få en erhvervsgrunduddannelse og dermed at komme ind på egu-skolerne og nå at få nogle flere kvalifikationer, inden de er klar til at løbe videre. Det er klart, at når det behov eksisterer, skal muligheden også være til stede, men vi må bare ikke glemme, at vi til stadighed skal arbejde på, at de unge mennesker, så vidt som det overhovedet er muligt, bliver gjort i stand til at tage deres uddannelse umiddelbart efter folkeskolen.

Derudover har vi i Fremskridtspartiet mest betragtet forslaget her som ren teknik, og de tekniske præcisioner, der fastlægges i forslaget, har vi bestemt ingen indvendinger imod, og derfor støtter vi forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Min kommentar til dette lovforslag retter sig imod forslaget § 1, stk. 6, som vedrører § 9 om arbejdsskadeforsikring. Det handler om, hvornår en elev eller studerende er forsikret af skolen. Jf. paragraffens ordlyd er det kun, hvis undervisningen har arbejdspladslignende forhold, at forsikring er nødvendig, og det mener vi ikke er godt nok.

Det er en kendsgerning, at studerende regnet fra folkeskolen til de højere læreranstalter ikke er omfattet af arbejdsmiljølovene, og at studere regnes ikke for et arbejde. Derfor kan en studerende, der ved en ulykke på studiestedet mister en del af sin erhvervsevne, ikke få erstatning for tabet.

Studiestederne er i dag forpligtede til at tegne en arbejdsskadeforsikring for de ansatte, men når det kommer til de studerende, hører denne forpligtelse op. Derfor mener Kristeligt Folkeparti, at der bør indføres obligatorisk ulykkes- og arbejdsskadeforsikring for studerende, og at lovene for et sundt arbejdsmiljø også skal omfatte de studerende.

Med disse bemærkninger vil vi gå ind i et positivt arbejde i udvalget omkring lovforslaget.

Undervisningsministeren (Margrethe

Vestager):

Jeg er utrolig glad for den venlige modtagelse, som forslaget har fået, for jeg synes, det sender et rigtigt signal til de unge, som føler sig fremmede over for uddannelsessystemet, og som føler, at der måske ikke rigtig har været plads til dem.

Egu'en er jo et tilbud til dem, som skal gives særlige muligheder for at gennemføre en uddannelse, og jeg synes, at den evaluering, der er gennemført, viser, at der er en målgruppe netop for den her uddannelse. At det måske ikke i mængde er en stor succes, synes jeg ikke skal overskygge det faktum, at det i indhold er en stor succes.

Jeg synes også, at man skal holde egu'en ude fra Den Fri Ungdomsuddannelse, som har andre målgrupper, og som er under evaluering i øjeblikket. Den Fri Ungdomsuddannelse er jo ligesom egu'en kendetegnet ved at være meget

fleksibel og tilrettelagt efter de individuelle forhold, sådan at man kan sikre, at stadig flere får en ungdomsuddannelse.

Jeg synes også, at drøftelsen i dag er udtryk for, at mange ønsker at sikre, at vores uddannelsessystem er et uddannelsessystem for alle og ikke kun for de fleste. Der tror jeg, det er vigtigt, at vi ser i øjnene, at der skal tages særlige hensyn, og at rummelighed og sammenhæng er nogle af de helt afgørende parametre for, at vi kan nå vores mål.

Jeg tror ikke, at det er det absolutte niveau for de ydelser, man modtager under uddannelse, som er afgørende for, om man gennemfører denne uddannelse eller ej, desværre, kan man sige, for så kunne vi jo få langt flere til at gennemføre ved at sætte ydelserne op. Det er i lige så høj grad uddannelsens indhold, måden, den tilrettelægges på, ens egne forudsætninger og den baggrund man kommer fra, som er afgørende. Det er det, vi kan se i noget af den forskning, som kommer til udtryk i initiativet »Uddannelse til alle«.

Sidst vil vi naturligvis meget gerne under udvalgsarbejdet være med til at udrede reglerne for de studerende, om elevernes sundhed og sikkerhed under deres uddannelse, men jeg tror ikke, at det er her, man grundlæggende skal give sig i kast med det felt.

Det er jo sådan, at de studerende er dækket af mange af de samme regler, som i øvrigt gælder for lønarbejdere. Det vil jeg tro, at vi kan få en bredere drøftelse af, men jeg tror, det er for snævert at se det i relation til forslaget om egu'en.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 144:
Forslag til lov om ændring af lov om gymnasiet m.v., lov om de erhvervsgymnasiale uddannelser til højere handelseksamen og højere teknisk eksamen og lov om kursus til højere forberedelseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v. (Afskaffelse af egnethedserklæring).
 Af undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.).
 (Fremsat 16/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jeppe Kofod (S):

For Socialdemokratiet er det helt grundlæggende, at alle er egnede til noget. Det gælder også, når unge skal vælge, hvilken ungdomsuddannelse de skal begynde efter endt grundskoleforløb.

Når eleven afslutter 9. eller 10. klasse, får han eller hun en egnethedsvurdering i forhold til de gymnasiale uddannelser: egnet, måske egnet eller slet ikke egnet. Lovforslag nr. L 144 afskaffer denne egnethedsvurdering, og det støtter vi i Socialdemokratiet.

Overgangen fra grundskolen til de gymnasiale uddannelser eller andre ungdomsuddannelser skal erstattes af en mere nuanceret og målrettet vejledningsindsats i 9. og 10. klasse.

Eleven får med forslaget et retskrav på optagelse på den valgte gymnasiale uddannelse. Hvis skolen finder elevens valg urealistisk, har den ret til at indstille eleven til en optagelsesprøve eller samtale hos den modtagende skole.

Med den styrkede vejledningsindsats er det min helt klare forventning, at førnævnte sjældent vil opstå. Det store flertal af elever kender selvfølgelig godt deres egne begrænsninger og muligheder i uddannelsessystemet.

Efter min mening, efter Socialdemokratiets mening, fungerer egnethedserklæringen alene som en sorteringsmekanisme efter filosofien, at fårene skal skilles fra bukkene. Det vil sige, at de bogligt dygtige kan få betegnelsen egnet, og alle andre kan blive erklæret ikke egnet eller måske egnet til gymnasiet. Det er en stempling af den unge, der efter min opfattelse svækker motivationen for yderligere uddannelse, hvad

enten det drejer sig om gymnasiet eller andre ungdomsuddannelser.

Egnethedsvurderingen er også medvirkende til en rangordning mellem ungdomsuddannelserne ud fra en misforstået forestilling. Det er fint at gå i gymnasiet, men er man ikke egnet, kan man vælge en af de andre ungdomsuddannelser, f.eks. erhvervsskolen. Med en afskaffelse af egnethedserklæringen er vi med til at ligestille ungdomsuddannelserne statusmæssigt.

Jeg mener også, at egnethedserklæringen er groft generaliserende og ikke siger noget om den enkelte elevs forudsætninger for uddannelse, hverken om faglige, sociale eller personlige kvalifikationer, herunder: Hvad er jeg god til, og hvilken ungdomsuddannelse er den mest relevante og bedste for mig?

Afskaffelse af egnethedserklæringen skal som nævnt erstattes af en markant styrket individuel vejledning om videre uddannelse fra 9. eller 10. klasse. I den sammenhæng mener jeg i virkeligheden også, at eleven bør udstyres med en erkendelse om, at livslang læring og udvikling af ens kompetencer er en forudsætning for deltagelse i et videnssamfund.

Motivationen til vedvarende at forny sine kompetencer er grundlæggende, og den fremmes som nævnt ikke ved at blive erklæret eller stemplet »ikke egnet«.

Afslutningsvis vil jeg godt understrege, at Socialdemokratiet støtter indsatsen for fornyelse af uddannelserne og dermed lovforslag nr. L 144 om afskaffelse af egnethedserklæringen. Uanset hvem man er, og hvilke kompetencer man som elev har, skal der være plads til at udvikle disse kompetencer i det danske uddannelsessystem ud fra filosofien, at alle er egnede til noget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

En række af de betragtninger, som hr. Jeppe Kofod fremførte, kan Enhedslisten fuldt ud tilslutte sig, nemlig princippet om: nej tak til en sorteringsmekanisme. Men netop fordi hr. Jeppe Kofod har en sådan betragtning, håber jeg også, at hr. Jeppe Kofod kan forklare, hvorfor der ikke længere tales om afskaffelse af egnethedsvurderingen, men om afskaffelse af egnethedserklæringen. Hvorfor? Hvad er det egentlig udtryk for, at den præcisering finder sted? Hvad er det, der gemmer sig bag ved dér, og hvorfor?